

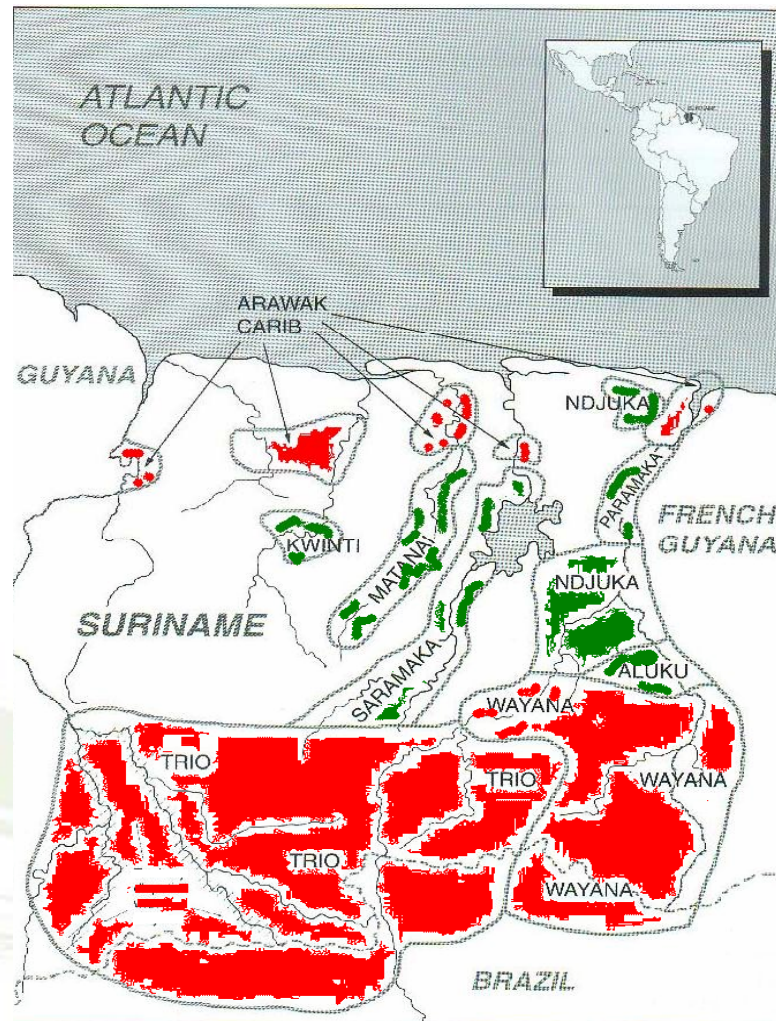
STUDIE SIPALIWINI

door DLGP-consultant Mr. Hans Lim Apo

OVERZICHT

- De inheemse en tribale volkeren van Suriname
- De geschiedenis
- Rechten van inheemsen
 - UN Declaration on Human Rights
 - International Convention on Civil and Political Rights
 - The Minority Declaration
 - ILO Convention UN Declaration on Indigenous Peoples Rights
- Rechten van minderheden en inheemsen
 - Verschillende gevolgen
- Autonomie en zelfbestuur
 - Relevante factoren
 - Verschijningsvormen
- Modellen voor incorporatie van recht

De inheemse en tribale groepen in Suriname



PEOPLES
OF
THE
INTERIOR

Indigenous
Peoples

ARAWAK
CARIB
WAYANA
TRIO

Maroons

NDJUKA
PARAMAKA
ALUKU
SARAMAKA
MATANAI
KWINTI

De geschiedenis

Voor de tachtiger jaren was het algemeen beleid ten opzichte van inheemse groepen gericht op 'assimilatie' en 'integratie'.

1981: VN Conference on Indigenous Peoples and the Land

1984: Drie **criteria** volgens de VN definitie van inheemse groepen:

- Aboriginaliteit (degenen die de grond het eerste hebben bewoond)
- Culturele onderscheiding
- Zelf identificatie als inheems

1987: Rapport van de Brundtland Commission:

- Benadrukte het grote verlies voor de mensheid als gevolg van het verdwijnen van inheemse volkeren en hun traditionele **kennis en ervaring**.

1989: ILO Conventie 169 :

- **Verwierp het assimilatie paradigma** en introduceert als fundamenteel concept het recht van inheemse en tribale volkeren op behoud van hun manier van leven.
- Stelde **etnische groepen** ('tribes') met inheemsen gelijk.

1991: World Bank Operational Directives on Indigenous Peoples

2007: UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples

- Geen bindend recht maar 'soft law' maar in vele opzichten bevestiging van internationaal gewoonterecht (algemeen aanvaard en '*opinio iuris*')

Rechten van inheemsen

Categorieën van rechten	Aard en gerechtigden	Inhoud van de rechten	Discussiepunten
Mensenrechten UN Declaration 1948	Individueel recht van een ieder, ook zij die behoren tot minderheden en inheemsen groepen	Beoogt bescherming van basis vrijheden integratie binnen de samenleving.	
Rechten van minderheden ICCP 1966 art 27 Minority Declaration 1992	Individueel recht van personen die behoren tot , culturele minderheden	Beoogt 'eenheid' verscheidenheid' en effectieve deelname in de samenleving	
Specifieke rechten van inheemsen ILO Convention 1989 UN Declaration 2007	Collectief recht van oefenen door personen die behoren tot inheemse volkeren gebaseerd op eerdere bewoning en gebruik van grond en natuurlijke hulpbronnen.	Beoogt consolidatie en versterking van de afzondering , autonome ontwikkeling en de bevoegdheid tot zelfbestuur; deelname aan het democratisch bestuur van de samenleving is optioneel.	Recht om eigen politieke status en ontwikkeling eigen te bepalen door middel van zelfbestuur en autonomie , recht op voortzetting gebruik van grond en natuurlijke hulbronnen en recht op zelf identificatie.
Recht van zelfbeschikking ICCP en ICESC	Collectief recht uit te oefenen door volkeren die geen zelfbestuur hebben.	Komt niet toe aan minderheden wel aan inheemse volkeren.	Schakeringen: recht op secessie, recht op democratisch bestuur binnen de staat en recht op mate van autonomie

UN Declaration on Human Rights

Art 1: Everyone is born free and equal in dignity and rights

Art 2; Everyone is entitled to all the rights set forth in this declaration without distinction of any kind, such as race, color, sex, language, religion, political or other opinion , national or social origin, property, birth or other status.



International Convention on Civil and Political Rights

Art 27: In those States in which ethnic , religious or linguistic minorities exist, persons belonging to such minorities shall not be denied the right, in community with the other members of their group, to enjoy their own culture, to profess and practice their own religion or to use their own language.

Art 1:

1. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic and cultural development.

2. All peoples may, for their own ends freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international cooperation, based upon the principle of mutual benefit, and international law. In no case may a people, be deprived of its own means of subsistence.

Minority Declaration

Art. 2

1. Persons belonging to national or ethnic , religious and linguistic minorities have the right **to enjoy their own culture**, to profess and practice their own religion and to use their own language, in private and in public, freely and without interference of any form of **discriminations**.

2. Persons belonging to minorities have the right **to participate effectively** in cultural, religious, social economic in public life.

3. Persons belonging to minorities have the right **to participate effectively in decisions on the national and, where appropriate regional level** concerning the minority to which they belong or the regions in which they live, in a manner not incompatible with national legislation.



ILO Convention concerning Indigenous and Tribal Peoples

Art 3: Indigenous and tribal peoples shall enjoy the full measures of **human rights and fundamental all freedoms** without hindrance or discrimination.

Art 7:

1. The peoples concerned shall have the right **to decide their own priorities for the process of development** as it affects their lives, beliefs, institutions and spiritual wellbeing and the land they occupy or otherwise use and to exercise control, to the extent possible over their own economic, social and cultural development

2. In applying the provisions of this Part of the Convention Governments shall respect the special importance of the **cultures and spiritual values** of the peoples concerned or **their relationship with the land or territories (...)** which they occupy and otherwise use, and in particular the collective aspects of this relationship.

Art 14

1. The rights of ownership and possession of the peoples concerned over the lands which they traditionally occupy shall be recognized (...).

UN Declaration of the Rights of Indigenous Peoples

Art 3 : Indigenous peoples have **the right to self-determination**. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic social and cultural development.

Art 4: Indigenous peoples in exercising their rights of self-determination have the rights **to autonomy and of self government** in matters relating to their internal and local affairs, as well as ways and means for financing their autonomous functions.

Art 5 Indigenous peoples have the right **to maintain and strengthen their social political, legal and economic institutions** while retaining their right to participate fully, if they so choose in the political, economic , social and cultural life of the State.

Art 26

1. Indigenous peoples have **the right to the lands**, territories and resources which they have traditionally owned, occupied or otherwise used or acquired.

Art 27: States shall establish and implement (...) **a fair independent , impartial , open and transparent process** , giving due recognition to indigenous laws, traditions , customs and land tenure systems , to recognize and adjudicate the rights of indigenous peoples (.....) .

Verschillende gevolgen

Relevante Factoren	Minderheden	Inheemsen	Gevolgen
Numerieke minderheid			
Onderschikking door sociale isolatie, uitsluiting en discriminatie			Minderheden bestrijden discriminatie en wensen de gelegenheid om zich vrijelijk in de mate waarin ze dat wensen, in de samenleving te integreren.
Culturele, linguïstieke en religieuze onderscheidenheid			
Geografische concentratie			De vorm van autonomie en zelfbestuur van inheemsen is sterk afhankelijk van de mate van geografische concentratie
Aboriginaliteit			Inheemsen concentreren zich op hun traditionele rechten op grond, hun verlangen om collectief apart te blijven. Zij beroepen zich daarbij op het recht van interne zelfbeschikking, zelfbestuur en autonomie.

Factoren van autonomie en zelfbestuur

- De uitoefening van voldoende macht en zelfbestuur binnen inheemse grondgebieden als **voorwaarde** voor ontwikkeling en behoud van de traditionele cultuur en voor de overleving van de inheemsen.
- **Herdefiniëring door onderhandeling** van de relatie tussen inheemse volkeren en de Staat
- De aanname dat de uitoefening van zelfbestuur het recht vooronderstelt van inheemsen om **eigen instituten** te hebben en zelf in zaken betreffende grond, natuurlijke hulpbronnen en economische, sociale en spirituele aangelegenheden zelf te beslissen.
- Het introduceren van mechanismen voor **gezamenlijke** actie inheemse instituten en een instituten van de overheid
- De noodzaak om respectieve **bevoegdheden** van de inheemse en overheidsinstituten duidelijk af te bakenen om conflict te voorkomen
- Het vaststellen van en mechanismen voor **het beslechten van geschillen**.

Vormen van autonomie en zelfbestuur van inheemsen

- Uitgangspunten bij de vormgeving van autonomie en zelfbestuur:
- Inheemse autonomie wordt gerealiseerd door middel van **nieuwe le politieke instituten van de inheemsen**
 - In Finland moet de centrale overheid met het **inheemse parlement** onderhandelen over maatregelen die het inheemse volk rechtsreeks raken zoals gemeenschapsplanning, het beheer en gebruik van domein grond , de uitgifte van mijnbouwrechten en cultuur en onderwijs.
- Inheemse autonomie is gebaseerd op **het concept van inheemse territoriale bases**
 - In Panama worden **de traditionele instituten** erkend gebaseerd op de structuur van de leefgemeenschappen en hun bestuursgewoonten. Bevoegdheden betreffen economische en administratieve zaken.
- De toekenning van **regionale autonomie binnen de staat.**
 - In Canada is bij overeenkomst is aan een inheems volk autonomie en zelfbestuur over een deel van het grondgebied van Canada toegekend.

Incorporatie van recht

Bij elke erkenning van rechten van inheemsen doet zich het probleem voor van de incorporatie van hun rechtssysteem in het nationale rechtssysteem. De drie modellen zijn:

Het inheemse recht als zodanig wordt niet erkend als recht maar als **een sociale toestand** die de soorten feiten oplevert waar de nationale wetten, met hun begrippen en normen, op van toepassing worden.

Het inheemse recht krijgt **de status van gewoonterecht** en wordt dus aanvullend aan het nationale systeem, maar met erkenning van eigen begrippen en normen toegepast.

Tenslotte kan aan het inheemse recht de zelfde status worden toegekend als aan het nationale recht en wordt dus op dezelfde wijze gerespecteerd **als het recht van andere staten**.

